

Tíðargreinin verður skrivað av skiftandi fólki, sum ikki dagliga eru knýtt at blaðnum. Evnini eru ymisk, men viðgera øll okkurt evni, sum er viðkomandi fyri tíðina júst nú.

Jógván á Lakjuni Løgtingsmaður

TILVILDARLIG MYND

Tá ið vit so hyggja at hesum uppskotunum, so má eg siga – tá ið eg hugsi um viðmerkingar o.s.fr., at tey eru ómetaliga hjálparleys og ófullfíggað. Her eru nakrar fáar sera grunnar og subjektivar viðmerkingar – eingin útgreining av nøkrum sum helst slag. Máluni eru ikki so frægt sum send til hoyringar nakrastaðni, heldur ikki til kirkjuna (sjálvt um farið verður inn í eina kirkjulóg at broyta)!

Og tá ið tað kemur til at lýsa, hvørjar avleiðingar hetta álvarsmál fer at hava við sær, so stendur bara, at mett verður ikki, at uppskotið hevur nakrar serligar fíggarligar ella umsitingarligar avleiðingar við sær og heldur ikki nakrar avleiðingar fyri umhvørvið ella vinnuna. Men tað fer at hava positivar avleiðingar fyri samkynd.

Hetta var alt um avleiðingar! Og eg spyrji bara: Skal mann gráta ella grína? – Eftir mínum tykki ein niðurgering og vanvirðing av løgtinginum og Føroya fólki!

Tí um hesi uppskot verða samtykt, verður tað helst orsök til størstu mentanarkollvelting nakrantíð í Føroya søgu. Verður hetta samtykt, so hava politikararnir verið orsök til eina radikala umbroyting av samfelagsfatanini av familju, hjúnalagi og samlivi – grundkjarnuni í samfelagnum!

Her verður opnað fyri nøkrum, sum eingin kennir avleiðingarnar

av. Og uppskotssetararnir lýsa als ongar avleiðingar!

Eg má spyrja, sum eg sá, at onkur spurdi í einum innleggi: Hvørji verða langtíðar árinini, um eitt slíkt uppskot kemur ígjøgnum? Hvørja ávirkan hevur tað, tá vit eftir stuttari tíð og uttan støði í nøkrum vísindaligum samanhangi yvirhøvur ætla at gera eitt stórt og kollveltandi inntriv í tað, sum í øldir, ja,

og kona eru ólík, ger, at mamman og pápin eru teir týðningarmestu identifikatións-persónarnir og fyrimyndirnar hjá barninum. Tann, sum kennir eitt lítið sindur til barnasálarfrøði, veit, hvussu stóran týðning hetta hevur fyri menningina av samleika og sjálvsmynd hjá einum barni.

So langt sum tað ber til, eiga tey biologisku foreldrini eisini at hava

Fáa vit hesa kynsneutralu hjúnabandslóg, mugu so lærubøkur, undirvísing og fyrimyndir í skúla og barnagørðum broytast?

ártúsund, hevur verið grundsúlan í samfelagnum?

Hetta, haldi eg, at uppskotsetararnir við virðing fyri hesum háttvirda tingi áttu at roynt at lýst fyri okkum!

Tað eru so nógvir spurningar, sum áttu at verið viðgjørdir og svaraðir her, og eg fari at nevna nakrar av teimum.

Hvat er best fyri børnini?

Eingin ivi kann vera um, at ein familja, har mamma og pápi eru tilvitað um sína ábyrgd, er besti karmur um ein natúrligan og góðan uppvøkstur. Júst tað, at maður

børn? Hví er hetta ikki umtalað í uppskotunum? Hvar eru granskningarúrslit, tit kunnu vísa á?

Álvarsligar avleiðingar

Fáa vit hesa kynsneutralu hjúnabandslóg, mugu so lærubøkur, undirvísing og fyrimyndir í skúla og barnagørðum broytast? Fer tað ikki at vera ólógligt at taka ein hjúnalagsform fram um ein annan? Mamma/mamma og babba/babba skal nú javnstíllast við faðir og móðir. Fer hetta ikki at skapa ótryggleika og ørkymlan hjá mongum børnum og ungdomum?

Av tí at grundleggjandi rammur og leiklutir nú verða upployst, fara so ikki øll føroysk børn, okkara kærar børn, ommu- og abbað børn og ungdomar, nú at fáa nýggjar, óneyðugar og krevjandi avbjóðingar?

Vit vita øll, hvussu kenslusom og ivandi mong ung eru, tá ið tey koma í kynsbúningaraldurin. Hugsid tykkum, hvussu álvarsamt hetta er? Síggja tit ikki, hvørjar byrðar vit leggja á okkara børn og ungu? Og hvat vit kunnu lokka tey úti? Halda tit ikki, at tað fær álvarsligar avleiðingar fyri okkum, um vit gera hetta?

Føroysk børn skulu nú læra, at tvær mammur ella tveir pápar er líka natúrligt og normalt sum mamma og pápi! Og tær nýtist ikki at vera profetur fyri at síggja, at henda ideologiin kann føra til forvirring, ørkymlan og ósikkerheit hjá mongum og einum barni í samband við identitet, seksualitet og sjálvsfatan. – Men her er ikki eitt orð í uppskotunum um hetta!

Javnstøða

Næstan allastaðni í samfelagnum verður dentur lagdur á, hvussu neyðugt tað er, at bæði menn og kvinnur eru við.

Í øllum almennum nevndum

hjúnalagnum, grundsúluni í samfelagnum – hjúnabandinum, har javnstøða sum onga aðrastaðni er natúrlig – og altíð hevur verið?

Vit missa samvitskufraelsið

Skuldi tað hent, sum eg ikki vóni, at lögtingið samtykkir hesar lógirnar, so eri eg vísur í, at ein stórir partur av Føroya fólki framvegis fer at halda fast við, at hjúnabandið pr. definisíon er eitt samlív millum mann og konu. Fólk kunnu hava ymsar orsøkir til at halda fast við hetta, lívfrøðiligar, mentanarligar, søguligar ella átrúnaðarligar orsøkir.

Av samvitskugrundum ella av øðrum orsøkum fara mong ikki at kunna góðtaka parløg millum tvey av sama kyni sum hjúnalag.

Og hvussu nógv foreldur fara ikki at nokta fyri, at børn teirra verða undirvíst í hesum slagi av samlívsideologi? Er hetta kannað?

Og sigið mær: Hvussu við lærarum? Nógvir lærarar fara at hava stórar trupulleikar við at undirvísa út frá eini slíkari lóg. Og av tí at lógin fer at verða tvingað inn í skúlar og barnagarðar, fer hetta at skapa trupulleikar, ósemjur og stríð mangastaðni um landið!

Fara lærarar at kunna sleppa undan hesum, ella fara teir at verða uppsagdir, um teir ikki fara at hava samvitsku at undirvísa í hesum?

Verða teir noyddir til at halda, at tvær mammur ella tveir pápar sum foreldur er natúrligt, positivt og óproblematiskt fyri at fáa starv í framtíðarinnar skúla?

Og við eini slíkari lóg, verður so ikki stórir vandi fyri, at einstaklingar og felagsskapir, sum eru ímóti hesum, fara at uppliva burturvísingar, uppsagnir, revsing, arbeidsforboð, miss av stuðli frá landinum o.s.fr.?

Vilja tær, sum hava lagt hetta fram, veruliga hava eitt samfelag, har fólk bróta føroyska lóg, um tey halda fast við, at hjúnalagið millum mann og konu hevur eina serstöðu?

Um nú nýggjar øldir líða

Nei, vit mugu ikki gera hetta! Latið okkum heldur halda fast við arvin frá okkara foreldrum og gera, sum Jóannes Patursson yrkir í sínum kenda sang, »Boðar tú til allar tjóðir«:

*Um nú nýggjar øldir líða,
halt á somu leið vart starv,
at vit ikki lata sviða
dugnaloygi til hin arv,
sum vit ervdu fedrum av,
tá skal lyftið, sum tú gav,
allan aldur Føroyum tryggja
føroyingunum her at byggja.*

Hvat er tað fyri lyfti, ið Jóannes Patursson sipar til? Jú, tað er lyftið, sum Gud hevur givið okkum um, at fylgja vit hansara boðum, so skal gangast okkum og landi okkara væl.